

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2004. november 10.*

A T-316/04. R. sz. ügyben,

a **Wam SpA** (székhelye: Cavezzo di Modena [Olaszország], képviseli: E. Giliani ügyvéd,

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: V. Di Bucci és E. Righini, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

a C 4/2003. (korábban NN 102/2002.) sz. állami támogatással kapcsolatos 2004. május 19-i (C [2004] 1812. végleges) bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta az alábbi

Végzést

A jogvita alapjául szolgáló tények és az eljárás

- 1 2004. május 19-én a Bizottság elfogadta az Olasz Köztársaság által a felperesnek nyújtott, C 4/2003. (korábban NN 102/2002.) sz. állami támogatással kapcsolatos C (2004) 1812-es sz. végleges határozatot (a továbbiakban: a jogvita tárgyául szolgáló határozat).
- 2 A jogvita tárgyául szolgáló határozatban a Bizottság megállapítja, hogy a felperes 1995 és 2000 között két kedvezményes kamatozású kölcsönben részesült annak az 1981. június 29-i 394/81. sz. olasz törvénynek az alkalmazása révén, amelynek célja az, hogy elősegítse az olasz vállalkozások nem európai uniós tagállamok piacaira történő belépését (a továbbiakban: a szóban forgó állami támogatások).
- 3 A jogvita tárgyául szolgáló határozat 1. cikke kimondja, hogy a szóban forgó támogatások az EK 87. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak, hogy nem jelentették be őket az EK 88. cikk (3) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak, és jogellenes állami támogatásnak minősülnek.

- 4 A jogvita tárgyául szolgáló határozat 2. cikke ezért elrendeli egyfelől 48 054,41 euró és ezen összeg 1996. április 24-étől számított kamatainak, másfelől 104 930,65 euró és ennek a határozat időpontjától számított kamatainak a visszatéríttetését.
- 5 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. augusztus 2-án nyilvántartásba vett keresetében a felperes — az EK 230. cikk alapján — kérte a jogvita tárgyául szolgáló határozat megsemmisítését.
- 6 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2004. szeptember 30-án nyilvántartásba vett külön beadványában a felperes az EK 242. cikk és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 104. és azt követő cikkei alapján előterjesztette a jelen, ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, amely arra irányul, hogy függesszék fel a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtását. A felperes kéri továbbá, hogy a Bizottságot kötelezzék a költségek viselésére.
- 7 A Bizottság az eljárási szabályzat 105. cikke (1) bekezdésének alkalmazásával részére megszabott határidőn belül, 2004. október 14-én terjesztette elő írásbeli észrevételeit az ideiglenes intézkedés iránti jelen kérelemhez. A Bizottság indítványozza a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelem elutasítását, valamint a felperesnek a költségek viselésére való kötelezését.

A jogkérdésről

- 8 Egyfelől az EK 242. és az EK 243. cikk alapján, másfelől az EK 225. cikk (1) bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság — ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja — elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy ideiglenes intézkedést rendelhet el.

- 9 Az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-a úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek meg kell jelölnie a jogvita tárgyát, azokat a körülményeket, amelyek a sürgősségre okot adnak, valamint azokat a ténybeli és jogi érveket, amelyek első ránézésre valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ezek a feltételek konjunktívak, azaz az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül (a Bíróság elnöke által a C-268/96. P(R). sz., az SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzés [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja). Az adott esetben az ideiglenes intézkedésről döntő bíró mérlegeli a felmerülő érdekeket (a Bíróság elnöke által a C-107/99. R. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1999. június 29-én hozott végzés [EBHT 1999., I-4011. o.] 59. pontja).
- 10 A kért intézkedésnek továbbá ideiglenesnek kell lennie abban az értelemben, hogy sem a tényállás, sem jogkérdések tekintetében nem döntheti el előre a jogvitát, illetve nem semlegesítheti előre az alapügyben később meghozandó határozat következményeit (a Bíróság elnöke által a C-149/95. P(R). sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzés [EBHT 1995., I-2165. o.] 22. pontja).
- 11 E vizsgálat során ráadásul az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a konkrét ügy sajátosságainak figyelembevételével szabadon határozza meg a különböző feltételek vizsgálatának módját és sorrendjét, mivel nincsen olyan közösségi szabály, amely előre lefektetett vizsgálati menetrendet szabna meg az ideiglenes intézkedés szükségességének értékelésére (a Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai végzés [hivatkozás fent] 23. pontja).
- 12 Az iratok tartalmára tekintettel az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, hogy elég információval rendelkezik ahhoz, hogy anélkül határozzon a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemről, hogy előzetesen meg kellene hallgatnia a felek szóbeli magyarázatait.

A felek érvei

- 13 A felperes azt állítja, hogy a jelen ügyben a kért ideiglenes intézkedés minden feltétele teljesül.
- 14 Annak alátámasztására, hogy teljesül az a feltétel, amely szerint első ránézésre valószínűsíthető, hogy az ideiglenes intézkedés szükséges, a felperes arra a tizenegy jogalapra utal, amelyeket az alapügybeli keresetében előadott, és amelyeket az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében is kifejtett. Ezek a jogalapok több általános közösségi jogi alapelv, valamint az EK 87., az EK 88., az EK 253. cikk megsértésén, valamint az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 10., 30. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. kötet, 2. fejezet, 138. o.) 2. cikke b) pontjának megsértésén alapulnak. Kérelméhez a felperes több dokumentumot csatol, és olyan tanúmeghallgatási indítványt tesz, amely a fenti feltétel teljesülésére vonatkozik, különösen arra, hogy a Bizottság által azonosított állami támogatások érintik-e a tagállamok közötti kereskedelmet.
- 15 Ami a sürgősség feltételének teljesülését illeti, a felperes azzal érvel, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat helyrehozhatatlan kárt okozó, visszafordíthatatlan helyzetet eredményezne. E tekintetben a felperes a sürgősség négy indokát hozza fel.
- 16 Egyrészt a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása megszüntetné a 394/81. sz. törvény alkalmazását, és ezért az olasz vállalkozások harmadik országok piacaira történő betelepülésének elősegítésére irányuló kifizetések felfüggesztésével járna, aminek következtében csökkennének az e piacokra irányuló olasz befektetések, és az olasz vállalkozások — köztük a felperes — viszonylagos helyzete gyengülne.

- 17 Másrészt a felperes arra hivatkozik, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása arra kényszerítené az Olasz Köztársaságot, hogy eljárásokat indítson a 394/81. sz. törvény hatálybalépése, azaz az 1981 óta folyósított támogatások visszatéríttetésére, ami az összes kedvezményezett vállalkozás számára sérelmet, a közgazdasági egyensúlyi helyzet visszafordíthatatlan megbotlását, valamint az olaszországi vállalkozások számára a bizonytalanság és a kétkedés légkörét okozná.
- 18 Harmadrészt a felperes azzal érvel, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása az őt érintő támogatási szerződések semmisségét vonná maga után, és 1 480 000 euró visszatérítésének azonnali kötelezettségét, és ez veszélyeztetné a fennmaradását. Ugyanez a helyzet a többi vállalkozás által megkötött szerződésekkel, ami számukra és a nemzetgazdaság számára helyrehozhatatlan kárt okozna.
- 19 Negyedrészt a felperes hozzáteszi, hogy az olasz jogalkotó új szabályozás révén felülvizsgálhatná a hatályos rendszert úgy, hogy a felperes a jogvita tárgyául szolgáló határozatnak az Elsőfokú Bíróság általi megsemmisítését követően már nem kérhetné a szóban forgó támogatások visszatérítését.
- 20 Ami a felmerülő érdekek mérlegelését illeti, a felperes úgy véli, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtásának felfüggesztése lenne a legkiegyensúlyozottabb megoldás, mivel a határozat azonnali végrehajtása súlyos és helyreállíthatatlan sérelmet okozna nemcsak a felperes, hanem az olasz és az európai gazdaság számára is, ezzel szemben az alapkereset elutasítása esetén a végrehajtás felfüggesztése egyáltalán nem akadályozná a jogvita tárgyául szolgáló határozat érvényesülését.
- 21 A felperesnek arra a feltételre vonatkozó érveire, hogy az ideiglenes intézkedés első ránézésre (*prima facie*) jogi és ténybeli alapon szükséges, a Bizottság semmilyen észrevételt nem tesz, mert szerinte a kérelem a sürgősségre és az érdekek mérlegelésére vonatkozó részében egyértelműen megalapozatlan.

- 22 Ez utóbbi tekintetben a Bizottság kiemeli, hogy a felperes semmi olyan bizonyítékot nem szolgáltatott, amely alátámaszthatná a kérelmezett intézkedések sürgősségét. A Bizottság szerint az olasz gazdaság és az olasz vállalkozások által állítólag elszenvedett általános sérelmek nem relevánsak annak bizonyítása szempontjából, hogy a felperes saját érdekei vonatkozásában fennáll-e a sürgősség, pedig a kialakult ítélkezési gyakorlat ezt megköveteli. A felperes nem bizonyította, hogy az állítólagos kár veszélyeztetheti a piaci létét. A felhozott kár mindenesetre teljesen elméleti, és semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.
- 23 A felmerülő érdekek mérlegelésével kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a mérleg egyértelműen az ő javára billen, mivel az állítólagos kár teljesen elméleti, míg a kialakult ítélkezési gyakorlat alapján a határozat végrehajtásához fűződő közösségi érdek jelentősebb, mint a kedvezményezettnek a támogatáshoz fűződő érdeke.
- 24 Végül pedig a Bizottság kiemeli, hogy a felperes tanúmeghallgatásra vonatkozó indítványai érdektelenek, mivel azok egyáltalán nem a sürgősségre vagy az érdekek mérlegelésére vonatkoznak.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró álláspontja

- 25 Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy véli, hogy a jelen esetben először a sürgősség fennállását kell megvizsgálni.
- 26 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból adódik, hogy egy ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét annak a fényében kell mérlegelni, hogy

mennyire szükséges ideiglenesen határozni ahhoz, hogy az ideiglenes intézkedést kérő felet súlyos és helyrehozhatatlan kár ne érje. Ez utóbbi felet terheli annak bizonyítása, hogy az alapügy befejezését nem tudná kivárni anélkül, hogy ilyen jellegű kár ne érné (lásd az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-181/02. R. sz., a Neue Erba Lautex kontra Bizottság ügyben 2002. december 3-án hozott végzés [EBHT 2002., II-5081. o.] 82. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 27 A kár közvetlenségét nem kell teljes bizonyossággal megállapítani, elegendő — különösen ha a kár több tényező együttes bekövetkezésétől függ —, ha a kár megfelelő valószínűséggel előrelátható. A felperest terheli azonban azoknak a tényeknek a bizonyítása, amelyek megalapozzák a súlyos és helyrehozhatatlan kár bekövetkezésének valószínűségét (lásd a Bíróság elnöke által a C-278/00. R. sz., Görögország kontra Bizottság ügyben 2000. október 12-én hozott végzés [EBHT 2000., I-8787. o.] 15. pontját, a Neue Erba Lautex kontra Bizottság végzés [hivatkozás fent] 83. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 28 Ezenkívül a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a sürgősség fennállásának megállapíthatóságához a felperesnek bizonyítania kell, hogy a végrehajtás felfüggesztése vagy a többi kérelmezett ideiglenes intézkedés a saját érdekeinek védelme miatt szükséges (lásd e tekintetben a Bíróság elnökének a 12/64 R. sz., Ley kontra EGK-Bizottság ügyben 1964. május 4-én hozott végzését [EBHT 1964., 175. o.]). Ezzel szemben a sürgősség megállapításához a felperes nem hivatkozhat nem személyes érdek sérelmére, mint például valamely közérdeknek vagy valamely harmadik fél jogainak a sérelmére, függetlenül attól, hogy ez utóbbi magánszemély-e, vagy állam (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke által a 112/88 R. sz., Krétai Cedrátermelők Szövetsége kontra Bizottság ügyben 1988. május 6-án hozott végzés [EBHT 1988., 2597. o.] 20. pontját és az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzés [EBHT 1999., II-1961. o.] 136. pontját). Ilyen érdekeket adott esetben csak a fennálló érdekek mérlegelésekor lehet figyelembe venni (a Pfizer Animal Health kontra Tanács végzés 136. pontja).

- 29 Végül pedig emlékeztetni kell arra, hogy bár az ítélkezési gyakorlat szerint vagyoni kár csak kivételes körülmények között tekinthető helyrehozhatatlannak vagy akár csak nehezen helyrehozhatónak, mivel e kár később pénzbeli kártérítés tárgya lehet, az is kialakult, hogy valamely ideiglenes intézkedés akkor indokolt, ha látszik, hogy az intézkedés nélkül a felperes olyan helyzetbe kerülne, amely az alapeljárást lezáró határozat meghozatala előtt veszélyeztetheti a létét, vagy helyrehozhatatlanul megváltoztathatja a piaci helyzetét (a Neue Erba Lautex kontra Bizottság végzés [hivatkozás fent] 84. pontja, az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-169/00. R. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2000. július 20-án hozott végzés [EBHT 2000., II-2951. o.] 45. pontja, valamint a T-148/04. R. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2004. július 27-én hozott végzés [EBHT 2004., II-3027. o.] 46. pontja).
- 30 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a felperes kellő mértékben bizonyította-e azt, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása oly mértékben sértheti saját érdekeit, hogy veszélybe kerül a léte, vagy visszafordíthatatlanul megváltozik a piaci helyzete — még azelőtt, hogy az Elsőfokú Bíróság meghozná határozatát az alapeljárásban.
- 31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes egyetlen olyan bizonyítékot sem szolgáltatott, amely alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró ilyen következtetésre juthatna. Éppen ellenkezőleg: a felperesnek az ideiglenes kérelemben kifejtett sürgősséggel kapcsolatos érvei általános és hipotetikus jellegűek, és nincsenek alátámasztva megfelelő bizonyítékokkal.
- 32 Ami pedig a felperes arra vonatkozó érveit illeti, hogy milyen következményekkel jár az olasz vállalkozások, az olasz gazdaság és az európai gazdaság számára az, ha a 394/81. sz. törvény nem kerül alkalmazásra — azaz a folyósítás felfüggesztése, a törvény alapján kötött támogatási szerződések felmondása, valamint a korábban nyújtott támogatások visszatéríttetése —, meg kell állapítani, hogy ezek az érvek azon kívül, hogy nem érintik közvetlenül a felperest, és ezért nem relevánsak a sürgősség vizsgálatakor, teljesen hipotetikusak, és egyáltalán nincsenek bizonyíté-

kokkal alátámasztva. Éppen ellenkezőleg: ahogyan a Bizottság helyesen kiemeli, a jogvita tárgyául szolgáló határozat a 125. pontban kifejezetten megemlíti, hogy a Bizottság „nem ítéli meg előre a 394/81. sz. törvény által alkotott nemzeti jogi hátteret”.

- 33 Megjegyzendő továbbá, hogy — szemben azzal, amit a felperes állítani látszik — a közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatások kedvezményezettjeinek tekinthető személyek érdekeinek sérelme az ilyen támogatások visszatéríttetését elrendelő bizottsági határozatok szükségszerű velejárója, és önmagában — az állítólagos kár súlyának és helyrehozhatatlanságának az egyedi esetekben történő konkrét megítélésétől függetlenül — nem lehet súlyos és helyrehozhatatlan kárnak tekinteni (a Görögország kontra Bizottság ügyben hozott végzés [hivatkozás fent] 21. pontja).

- 34 A jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtásának a felperes helyzetére gyakorolt konkrét hatásaival kapcsolatban a felperes pusztán a közgazdasági egyensúlyi helyzet visszafordíthatatlan megbomlására és az olasz cégek — köztük a felperes — piaci helyzetében okozott helyrehozhatatlan kárra utal általánosságban, anélkül hogy egyáltalán megpróbálná bizonyítani állításait.

- 35 Ami pedig felperesnek az arra alapozott érvét illeti, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása a támogatási szerződések semmisségével járna, és őt 1 480 000 euró visszatérítésére köteleznék — ezt az összeget a Bizottság vitatja, azt állítva, hogy nem felel meg annak, amit a határozat megállapít, mivel ez utóbbi csak

48 054,41 euró és 104 930,65 euró, valamint ezen összegek kamatainak a visszatéríttetését rendeli el —, meg kell állapítani, hogy a felperes általános szinten tesz állításokat, anélkül hogy bizonyítani próbálná a valóságukat, vagy azt, hogy az ilyen összeg visszatérítése veszélyeztetné a létét.

36 Végül pedig a felperes negyedik érve — amely szerint azt a támogatási rendszert, amelynek a felperes a kedvezményezettje volt, az Olasz Köztársaság a jövőben megváltoztathatja úgy, hogy a határozat megsemmisítése esetén nem kaphatná vissza a szóban forgó állami támogatást — szintén hipotetikus, és egyáltalán nincsen bizonyítékokkal alátámasztva. Egyébként pedig — ahogyan azt a Bizottság kiemeli — a felperes utólag még ebben az esetben is eljárást indíthatna az Olasz Köztársaság vagy a Bizottság ellen, és egyetlen olyan érvet sem fogalmazott meg, amely szerint érdekeinek védelmére ne tudna ilyen eljárást indítani.

37 A fentiek alapján, mivel a felperes egyáltalán nem támasztotta alá bizonyítékokkal az arra vonatkozó állításait, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtása súlyos és helyrehozhatatlan kárt okozna, a felperes nem bizonyította, hogy a jogvita tárgyául szolgáló határozat végrehajtásának felfüggesztése nélkül súlyos és helyrehozhatatlan sérelmet szenvedne.

38 Ebből következik, hogy a végrehajtás felfüggesztésének sürgősségére vonatkozó feltétel teljesülése nem kellőképpen bizonyított. Emiatt az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni azt, hogy az ideiglenes intézkedés elrendelésének további feltételei teljesülnek-e.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

meghozta az alábbi végzést:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**
- 2) Az Elsőfokú Bíróság elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.**

Kelt Luxembourgban, 2004. november 10-én.

H. Jung

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök